

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **PÍSEK OSTRAVA s.r.o.** se sídlem Ostrava-Poruba, Matěje Kopeckého 21, v řízení zastoupeného JUDr. Pavlínou Sglundovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Smetanovo náměstí 7, proti žalovanému **Statutárnímu městu Ostravě – Úřadu městského obvodu Polanka nad Odrou** se sídlem Ostrava-Polanka nad Odrou, 1. května 2A, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2012 č. 24/2012 č.j. 01144/2012/LOK, o nicotnost správního rozhodnutí,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.5.2012 č. 24/2012 č.j. 01144/2012/LOK, jímž žalovaný rozhodl po projednání návrhu CEE INVEST ENERGY a.s.

na poskytnutí ochrany podle § 5 občanského zákoníku – zajištění pokojného stavu na pozemku parc. č. PK 871/2 v k.ú. Polanka nad Odrou tak, že „výše uvedené žádosti o poskytnutí ochrany proti zřejmému zásahu do pokojného stavu podle ust. § 5 OZ se vyhovuje.“ V odůvodnění uvádí, že CEE INVEST ENERGY a.s. žádala, aby bylo vydáno opatření tohoto znění: „Společnost PÍSEK OSTRAVA s.r.o. (...) je povinna zdržet se zásahů od vlastnického práva spol. CEE INVEST ENERGY, a.s., k pozemku parc. č. 871/2, o výměře 5354 m², pozemková parcela, parcela ve zjednodušené evidenci, zdroj: Pozemkový katastr, obec Ostrava, katastrální území Polanka nad Odrou, zapsáno na listu vlastnictví 2747 u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Ostrava, spočívající v ukládání, skladování či v jiném nakládání s odpady či s jinými obdobnými materiály a v provozování jakékoliv hornické či jiné obdobné činnosti na uvedeném pozemku (...)“.

Namítá, že ve výroku zcela absentuje autoritativní a závazné řešení otázky, která je předmětem správního řízení, zde tak, aby bylo zřejmé, čeho se má žalobce vyvarovat, co tedy má a nemá činit. Napadené rozhodnutí je tak absolutně nevykonatelné.

Žalovaný ve svém vyjádření popisuje průběh správního řízení, k namítané otázce nicotnosti se však nikterak nevyslovuje.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněného žalobního bodu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 67 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.

Dle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Dle § 68 odst. 2 věty první správního řádu ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení (...).

Otázkou nicotnosti se ve svých rozhodnutích opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud a Ústavní soud (veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz, veškerá rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na nalus.usoud.cz), kdy pojem „nicotnost“ definoval Nejvyšší správní soud např. již v rozsudku ze dne 22.7.2005 č.j. 6 A 76/2001-96, Sb. NSS č. 793/2006, a to jako vadu správního rozhodnutí dosahující takové intenzity, že jej vůbec za rozhodnutí považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí.

Je nutno zdůraznit, že uvedené vady musejí pro vyslovení nicotnosti správního rozhodnutí dosáhnout takové závažnosti a intenzity, aby napadený akt vedl k závěru o faktické neexistenci příslušného správního aktu (srov. též např. nález Ústavního soudu ze dne 15.10.2010 sp. zn. IV. ÚS 1463/09). Musí se jednat navíc o vadu, která není reparovatelná v odvolacím či přezkumném řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.5.2010 č.j. 1 As 36/2010-44, Sb. NSS č. 2096/2010).

V posuzované věci dospěl krajský soud k závěru, že neuvedení konkrétního práva či povinnosti, které se napadeným rozhodnutím ukládá, ve výrokové části rozhodnutí, je bezesporu závažnou vadou tohoto rozhodnutí, neboť takové rozhodnutí odporuje ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

Rozhodnutí správního orgánu je však třeba chápat jako funkční vzájemně provázaný celek. Z tohoto pohledu je pak nahlížet třeba na uvedenou vadu při hodnocení její intenzity.

Krajský soud zdůrazňuje, že vůle žalovaného je z napadeného rozhodnutí seznatelná (byť ne přímo z výrokové části), neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí – která je též integrální součástí rozhodnutí – je žádost, které se výrokem „vyhovuje“, citována v plném znění včetně precizace ukládané povinnosti.

Krajský soud proto dospěl k závěru, že předmětná vada napadeného rozhodnutí – jakkoli soud nezpochybňuje její závažnost – nedosahuje takové míry intenzity, aby bylo pro ni nutno dovodit, že napadený akt žalovaného nelze vůbec za rozhodnutí považovat. Tuto vadu lze navíc bez větších potíží reparovat případnou formální změnou výroku v odvolacím řízení (to navíc v současnosti i probíhá, jak soudu sdělil žalovaný).

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení podle obsahu spisu žádné náklady, které by přesahovaly jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 31. srpna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu